

Πειραιώς Σεραφείμ: Συσταύρωση και συνανάσταση για να φτάσουμε στο προσωπικό μας Πάσχα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

«Η σχέση του Θεού με τον άνθρωπο είναι μία ερωτική σχέση αλληλοπεριχώρησης και αλληλοκοινωνίας», είπε μεταξύ άλλων ο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ κατά το κήρυγμά του στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Πειραιώς όπου ιερούργησε σήμερα Κυριακή των Βαΐων (17 Απριλίου 2022).

Ο Σεβασμιώτατος αναφερόμενος στην θριαμβευτική είσοδο του Ιησού στα Ιεροσόλυμα, τόνισε πως ο λαός «ακούγοντας για το υπερφυές θαύμα της Αναστάσεως του τετραήμερου Λαζάρου εκστασιάζεται», παρότι «ωθούμενος από το κοσμικό φρόνημα» ανέμενε «έναν Μεσσία ο οποίος θα είναι στρατηλάτης και ο

οποίος θα κατανικήσει την ρωμαϊκή αυτοκρατορία και θα εγκαθιδρύσει μία παγκόσμια διακυβέρνηση».

«Αλλά το θέαμα δεν είναι ανάλογο με τον πόθο, γιατί ενώπιόν τους εισέρχεται στην πόλη ένας καθημένος επί πώλου όνου», συμπλήρωσε, «σε ένα μικροσκοπικό ζωάριο, ταπεινό, απέριττο, πτωχικό, χωρίς πανοπλίες, χωρίς εξαρτήσεις πολεμικές, χωρίς άρματα, χωρίς στρατηλάτες, χωρίς στρατεύματα, χωρίς λόγχες, με τη συνοδεία δώδεκα απλοϊκών ανθρώπων».

«Το θαύμα της νεκραναστάσεως είναι πολύ μεγάλο και αυτά τα παραθεωρούν οι υποδεχόμενοι τον Κύριο στα Ιεροσόλυμα και στρώνουν τα ενδύματά τους για να περάσει ο Βασιλεύς της Δόξης» συνέχισε, επισημαίνοντας πως ο Κύριός μας «πράγματι είναι ο Βασιλεύς της Δόξης, αλλά δεν είναι αυτός τον οποίο αναμένουν». «Δεν είναι εκείνος που έρχεται με τη βία, με τον καταναγκασμό, με τα όπλα, με την μάχαιρα να επιβάλει την βούλησή του.

Είναι ο πρᾶος και ταπεινός τη καρδιά και έρχεται να δώσει την ψυχή Του “λύτρον αντί πολλών” εκουσίως, να παραδοθεί εις χείρας ανθρώπων αμαρτωλών, να αναλάβει επί τον ώμον Αυτού την πλανηθείσαν φύσιν όλης της ανθρωπότητας και να καρφώσει επάνω στο Σταυρό την κακιά, την αυτονόμηση, την αυτοθέωση, αυτό το δαιμονικό περίπαιγμα που βασιλεύει στον κόσμο της φθοράς».

«Και εμείς σήμερα», συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, «πήραμε στα χέρια μας τα κλαδιά των δέντρων και ήρθαμε να υποδεχτούμε τον Κύριο της Δόξης. Τα βήματά Του ακούγονται και πάλι μέσα στα κράσπεδα του Ναού μας. Έρχεται για μια ακόμη φορά για να δοθεί “εις βρώσιν τοις πιστοίς”.

Δεν έρχεται για να μας επιβάλει τον εαυτόν Του, δεν έρχεται για να μας καταναγκάσει και να μας εξουθενώσει, δεν έρχεται για να μας κάνει υποτακτικούς και οπαδούς. Έρχεται για να μας κηρύξει ελευθερία και άνεση και πλατυσμό. Για να μας χαρίσει επίγνωση της όντως ενθέου καταγωγής μας».

«Ο Σταύρος και ο θάνατος γίνονται για εμάς», είπε σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος υπογραμμίζοντας πως **«η σχέση του Θεού με τον άνθρωπο είναι μία ερωτική σχέση αλληλοπεριχώρησης και αλληλοκοινωνίας»**. «Είναι μια εμπειρία. Δεν είναι γνώση διανοητική και προσέγγιση ακαδημαϊκή, αλλά είναι εμπειρία, μετοχή, κοινωνία, παφλασμός αντιπελαργιζούσης αγάπης».

«Τετέλεσται η αμαρτία, η αντινομία, η σύγχυση, ο περισπασμός, η ακαταστασία, η εμπάθεια, το μίσος, το ψεύδος, η αναλήθεια, η βία, η εξουσία. Όλα τετέλεσται,

γιατί Αυτός που κείται πάνω στο Σταυρό καρφωμένος με ανοιχτά τα χέρια για όλους τους ανθρώπους είναι ο Βασιλεύς της Δόξης», σημείωσε στην συνέχεια, υπογραμμίζοντας με έμφαση πως ο Χριστός «έρχεται απλά, ταπεινά, απέριττα, φτωχικά» «για να διακονήσει και να χαρίσει σε όλους μας το Μυστήριο της Ευχαριστίας».

«Αυτό είναι το αιώνιο λειτούργημα του Χριστού: να προσφέρει τον Εαυτόν Του εις πάντας ανθρώπους». «Έρχεται λοιπόν για να μας δώσει το Σώμα και το Αίμα Του», συμπλήρωσε.

Στη συνέχεια διερωτώμενος ποιο είναι το δικό μας καθήκον αυτές τις ημέρες, επεσήμανε πως πρέπει «όχι απλώς να εκφράσουμε μία συναισθηματική φόρτιση, ούτε απλώς να δακρύσουμε και να προσπαθήσουμε έτσι να απαλύνουμε τον πόνο Του επί του Σταύρου», αλλά να συμπορευθούμε και να συμβαδίσουμε μαζί Του. **«Αυτό είναι το μυστήριο της Μεγάλης Εβδομάδος: η συσταύρωση, η συμπόρευση για να φτάσουμε μετά στην συνανάσταση, στο προσωπικό μας Πάσχα, γιατί Πάσχα σημαίνει πέρασμα, διάβαση από τη φθορά και το θάνατο στη Ζωή και το Φως του Αναστάντος».**

«Ό,τι θα δώσουμε στον Κύριο σε λίγες μέρες, ας είναι το άδολο απόσταγμα του μύρου της καρδιάς μας. Όχι μία απλή φόρτιση συναισθημάτων, αλλά μια βαθιά ενορασιακή βίωση των Σεπτών Παθών για να αποβούμε και εμείς, όπως Εκείνος θέλει, μέτοχοι της αθανάτου ζωής», είπε ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του **ο Σεβασμιώτατος ευχόμενος σε όλους να ζήσουν «τα Σεπτά Πάθη στο ιερό της καρδιάς» τους, «στο ναό της ψυχής» τους «και αυτό που θα δώσουμε στον Κύριο ας είναι το άδολο απόσταγμα της αγάπης μας, της ευγνωμοσύνης μας και της τιμής μας.**

